

ת"פ 67988/12/14 - מדינת ישראל נגד אליהו דוד גלוסקין

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 67988-12-14 מדינת ישראל נ' גלוסקין

בפני
בעניין: כבוד השופט אילן סלע
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליהו דוד גלוסקין

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד רינת בן יעקב

הנאשם וב"כ עו"ד עמית בר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של זיוף בנסיבות מחמירות לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק ובעבירה של גניבה בידי עובד לפי סעיף 391 לחוק.

2. לפי המתואר בכתב האישום המתוקן, הנאשם, אשר סיפק שירותי הנהלת חשבונות לעמותת "מעומק הלב" העוסקת בלימודי יהדות וסיוע לנוער בסיכון (להלן: "העמותה"), קיבל לרשותו במסגרת העבודה שני פנקסי שיקים חתומים על ידי מנכ"ל העמותה ועל ידי יו"ר העמותה. הפנקסים היו ריקים ונועדו לתשלומים שוטפים לרשויות המס והביטוח הלאומי וכן לתשלום משכורתו של הנאשם.

3. במועד שאינו ידוע למאשימה, במהלך שנת 2009 ועד חודש נובמבר 2010, נטל הנאשם את אחד מפנקסי השיקים ומשך לפקודת אחרים שיקים שכובדו בבנק בסך כולל של 68,500 ₪, לצד שיקים נוספים שלא כובדו או טרם נעשה ניסיון לפרוע אותם בסך כולל שאינו ידוע במדויק.

4. נתבקש והוגש תסקיר שירות המבחן ממנו נלמד אודות הנאשם ונסיבות חייו. צוין בין היתר כי הנאשם פשט את הרגל, בין היתר בשל העבירות נשוא הליך זה. כן צוין כי הנאשם נשפט בחודש דצמבר 2015 לשישה חודשי עבודות

שירות בשל עבירות מרמה שביצע מאוחר יותר מהעבירות נשוא הליך זה. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו והסביר כי בשל חובות אליהם נקלע השתמש בכספי העמותה כפיקדונות לקבלת הלוואות. קצינת המבחן הוסיפה כי התרשמה כי הנאשם פעל בדפוס הרסני של עיגול פינות, דפוס שסיגל לעצמו בעבר. לצד זאת היא ציינה, כי לא התרשמה מקווים עברייניים מושרשים באישיותו והוא הביע רצון להשתלב בטיפול ללימוד דרכים אפקטיביות להתמודד עם קשייו. בשולי התסקיר ציינה קצינת המבחן כי עונש מאסר בפועל יפגע בעיקר בילדיו של הנאשם ובסיכויי השידוך שלהם (נוכח המגזר אליו משתייך הנאשם), והיא באה בהמלצה להשית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות לצד צו מבחן.

5. בתסקיר משלים שהוגש בחלוף כחצי שנה, ציינה קצינת המבחן כי הנאשם החללהשתלבבטיפול קבוצתיבתחוםהמרמה והוא משתקפפעולהומגלהמוטיבציהראשוניתלהיעזרבטיפול. לאור זאת, היא שבה על המלצתה האמורה לעניין העונש.

6. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על חומרת העבירה של גניבה בידי עובד אשר פוגמת באמון הרב הנדרש בין עובד למעבידו ופוגעת בעסקים. חומרה יתרה יש בעובדה שמדובר בעובד שהיה אמון על הנהלת החשבונות, שניתנה בו מידת אמון גבוהה והמעסיק אף הותיר בידו פנקסי שיקים חתומים. לדבריו, מתחם הענישה בעבירות מסוג זה עומד על 8 עד 16 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ב"כ המאשימה הדגיש כי מהתסקיר עולה כי הנאשם בעל דפוסי התמודדות בעייתיים, הוא נג דרך של עיגול פינות והוא בעל נטייה להתנהגות אימפולסיבית, דבר הבא לידי ביטוי גם בעבירות הנוספות שביצע אמנם לאחר העבירות נשוא הליך זה, אך מדובר בעבירות שהנאשם ביצע לאחר שנחקר והוזהר אודות העבירות נשוא הליך זה. בנסיבות אלו, ונוכח העובדה כי קיים ספק באשר למוטיבציה של הנאשם לפנות לאפיק טיפולי שכן הוא לא פנה לאפיק זה שעה שהורשע בהליך הנוסף בחודש דצמבר 2015, יש לקבוע את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם. סיבה נוספת לחומרת המעשים יש לראות באופיו של המוסד ממנו גנב הנאשם - עמותה שאינה למטרות רווח שנועדה לסייע לנוער בסיכון.

7. מנגד, ב"כ הנאשם ציין כי העבירות בהן הורשע הנאשם בהליך זה נעברו על ידו שעה שהוא היה נעדר עבר פלילי. יש לזקוף לזכותו גם את הודאתו, ויש גם להביא בחשבון כי ברקע לביצוע העבירות קריסה כלכלית של הנאשם בשל מרמה שננקטה כלפיו וכי היה נתון לאיומים מצד השוק האפור. כן ציין כי הנאשם החזיר את כל הכסף שנטל עוד בטרם הגשת כתב האישום. הוא גם המשיך לעבוד עם העמותה דבר המלמד על העדר פגיעה באמון. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי לנאשם 7 ילדים הסמוכים על שולחנו, שלצורך כלכלתם הנאשם עובד קשה בכל יום לפני שהוא מתחיל בעבודות השירות שהושתו עליו בהליך נוסף ולאחריהן. מכאן גם כי אין ממש בטענה כי הנאשם אינו משתקם.

8. גניבה של עובד ממעבידו כמו כל גניבה בידי מורשה היא בעלת חומרה יתירה, שכן מדובר בניצול מקום השירות והאמוןשניתן בעובד ונטילת כספים על שמירתם הוא הופקד. לאבכדיקבעהמחוקק לצדהעבירהשלגניבהבידיעובדענישהשלבעשנותמאסר לעומת גניבה "סתם" שהעונש לצדההוא שלוששנותמאסרבלבד. אם ההתגוננות מפני אנשיםמהחוקהעלוליםלפגועברכוש היא קשה, אזי ההתגוננות מפני אויבים מבית, ובכלל זה עובדים השולחים ידם ברכוש, קשה שבעתים והיא כמעט בלתי אפשרית (ע"פ (מחוזית-א) 70352/03 **בת יוחנן כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.06.04)). הפרת האמון שנותן המעביד בידי עובדיו אשר הוא מפקיד בידיהם את סודותיו

פוגעת ביחסי העבודה התקינים. הקלות בביצוע העבירה בשל הגישה שיש לעובד למשאביו ויכולותיו של המעביד, דורשים גם הם ענישה מרתיעה ומשמעותית (ע"פ 1848/91 סרוסי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 3.06.91)).

9. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, הרי שמדובר ברכוש בשווי של **68,500 ₪**, בפעולות שנמשכו על פני תקופה של למעלה משנה. מאידך, הפעולות נעשו שלא בתחכום ודי ברור היה כי הם עתידים להתגלות בנקל. הכסף הוחזר במלואו לאחר חשיפת המעשים אך עוד בטרם החל ההליך המשפטי.

10. עיון בפסיקת בתי המשפט מלמד כי מתחם העונש ההולם לעבירות אלו בנסיבותיהן המפורטות נע בין מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

11. כך למשל, בת"פ (נצ') 30780-02-11 **מדינת ישראל נ' אליהו** (פורסם בנבו, 5.10.11), נידון נאשם, חשב בחברה, ל-10 חודשי מאסר, בגין גניבה בסך כולל של כ-100,000 ₪; בת"פ (י-ם) 26970-02-15 **מדינת ישראל נ' ירושלמי** (פורסם בנבו, 1.05.16), נידון נאשם בשל גניבת סחורה ממעבידו בשווי של כ-40,000 ₪, לשישים ימי מאסר בעבודות שירות; בת"פ (ק"ג) 30745-09-12 **מדינת ישראל נ' זגורי** (פורסם בנבו, 13.01.14), נגזרו ששה חודשי עבודות שירות על נאשמת אשר ביצעה עבירות במשך כחצי שנה תוך זיוף מסמכים ועבודה מתוחכמת ונטלה סך כולל של 150,000 ₪.

12. במקרים אחרים בהם הוחזרה הגניבה, הושת עונש של של"צ בלבד (ראו: ת"פ (י-ם) 23813-09-10 **מדינת ישראל נ' ג'ובראן** (פורסם בנבו, 16.01.12); ת"פ (ת"א) 5698/09 **מדינת ישראל נ' לייבוביץ** (פורסם בנבו, 1.03.11)). לעומת זאת, במקרים אחרים בהם לא הושבה הגניבה, הושתו עונשים של 8-12 חודשי מאסר בפועל (ראו למשל: ת"פ (י-ם) 12363-06-15 **מדינת ישראל נ' אבו-קטיש** (פורסם בנבו, 20.07.16); ע"פ (מחוז-נצ') 9205-04-13 **זכאי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 9.07.13); עפ"ג (מחוז-מרכז) 51380-06-12 **עקל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.11.12), אושר ברע"פ 8529/12 **עקל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.12.12); עפ"ג (מחוז-ת"א) 9963-01-10 **מדינת ישראל נ' שבתשולי** (פורסם בנבו, 7.04.10) אושר ברע"פ 3153/10 **שבתשולי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.04.10)).

ובאשר לנאשם.

13. הנאשם, יליד 1968, כיום בן 49, נשוי ואב ל-7 ילדים. מדובר במעשים שנעשו במשך תקופה לא קצרה, ובהמשך להם הנאשם ביצע עבירות דומות נוספות של קבלת דבר במרמה, שעה שהתחזה לאחיו ופתח חשבון בנק על שמו (ת"פ 39007-07-14 בבית משפט השלום בתל-אביב). יש גם לציין את דברי קצינת המבחן כי הנאשם פועל בדרך של עיגולי פינות וללא חשיבה על השלכות מעשיו דבר המקים חשש להישנות המעשים. מאידך, יש רגליים לסברה כי על אף שמדובר במעשה נמשך, מדובר במעידה חד פעמית בשל תסבוכת כלכלית אליה נקלע הנאשם. כמו כן, עבירות אלו הן מעידתו הראשונה (שכן כאמור, העבירות בהן הורשע בהליך אחר, מאוחרות לעבירות אלו), וקצינת המבחן ציינה כי לא התרשמה מקווים עבריינים מושרשים ולנאשם רצון להשתלב בהליך טיפולי. כמו כן יש לזקוף לזכות הנאשם את

הודאתו בתחילת ההליך, קבלת אחריות מלאה על מעשיו והבעת צער וחרטה. הנאשם אף השיב את כל הכספים שנטל. הוא גם המשיך לתת שירותי הנהלת חשבונות לעמותה ומכאן גם כי הפגיעה באמון נפגעה אך במידת מה, וגם המעביד קיבל כנראה את הרושם כי מדובר במעידה חד-פעמית.

14. בנסיבות אלו, העונש ההולם נוטה לרף הנמוך יותר של מתחם העונש, כשהחשש מפני הישנות המעשים ימצא מזורו בעונש מותנה צופה פני עתיד.

15. לאחר שנתתי דעתי, לעקרון ההלימה, למתחם העונש ההולם, לנסיבותיו האישיות של הנאשם וליתר מכלול הנסיבות לקולא ולחומרא, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות ובכפוף לה.

הנאשם יתייצב לביצוע עבודות השירות ביום 15.06.17 עד השעה 10:00 ביחידת עבודות השירות, מפקדת מחוז דרום, באר שבע.

ב. 5 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם הנאשם יעבור על אחת מהעבירות בהן הורשע או כל עבירת רכוש אחרת במשך שלוש שנים מהיום.

ג. קנס בסך של 4,000 ₪, שישולם בתוך 30 יום מהיום.

ערעור בזכות לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט אייר תשע"ז, 15 מאי 2017, בעמד המתייצבים.